

Årsmøde for foreningen

Retten til Liv

Lørdag den 6. april 2019, i Kronjyllands Frimenighed, Randers

Arbejdsberetning fra sekretariatet

v. landssekretær Ellen Højlund Wibe

Abort globalt set

Har det været et godt år for de ufødte og kampen for deres rettigheder set med globale briller? Der er lyspunkter, og der er det modsatte - et generelt billede for abortkampen. Og indirekte et udtryk for åndskampen, der raser bag.

I 2018 lå **det samlede aborttal** i verden på knap 42 millioner - et svimlende og uhyggeligt højt tal! Til sammenligning døde 8,2 mill. af cancer og 1,7 mill. af HIV/AIDS. De sidste dødsårsager skal bestemt ikke bagatelliseres, men hvor meget sættes der ikke ind på at mindske tallet i de tilfælde – og selvfølgelig skal vi det! Men hvad gøres der for at mindske aborttallet?! De 42 mill. små menneskeliv, som ikke fik lov at udfolde deres potentiale, men som døde, ikke som følge af en uafvendelig sygdom, men fordi ingen greb ind for at redde deres liv. Tværtimod; der blev aktivt grebet ind for at standse det liv, der var i fuld gang med at udfolde sig. Og der arbejdes særdeles aktivt på, at dette tal forøges, ikke fordi flere aborter er målet i sig selv, men historien viser, at aborttallet øges betragteligt, når der indføres fri abort, også selvom illegale aborter fra tidligere inddrages i statistikken. Et lyspunkt er det dog, at det samlede aborttal har været højere. I årene 2010-2014 lå det på 56 mill, så der er faktisk tale om et fald på 25% (også selvom der er andre parametre, der spiller ind i faldet).

Den 26. maj var en sorgens dag i **Irland**, da et befolkningsflertal stemte for den lov, der betød at de ufødte mistede deres beskyttelse af loven. Få år tidligere ville det være utænkeligt, at det kunne ske, men et massivt pres fra udenlandske lobbyister og en presse, der altovervejende gik ind for abort, gjorde sin virkning på en befolkning, der gerne ville lægge det gammeldags image bag sig og blive moderne – som en irer fortalte mig for nylig.

Færøerne er jo udsat for samme pres udefra, og den unge generation ligger måske under for samme behov for image-skifte? Mere om det i eftermiddag.

Et stort lyspunkt var det dog, at det **argentinske senat** i august måned forkastede forslaget om fuld legalisering af abort, som ellers to måneder forinden var vedtaget i repræsentantkammeret. I det hele taget er de ufødte i langt størstedelen af Latinamerika (dvs. Sydamerika og Mellemerika) beskyttet af loven. Ud af de 33 lande er det kun Cuba, Uruguay og Guyana samt Mexico City, der tillader fri abort.

Det er også et lyspunkt, at der i **USA** i årets løb er kommet flere stater til, som har strammet betydeligt op på adgangen til fri abort. I flere af staterne er der indført 'hjertelydskriteriet', dvs. forbud mod abort, fra det øjeblik hjertelyden kan registreres omkring 6. uge.

Men samtidig ser vi også den stik modsatte tendens i andre stater: Tidsrammen for adgang til abort udvides, og i februar stemte staten New York en lov igennem, hvor abort tillades helt frem til fødslen! I Virginia arbejdes der på det samme. De demokratiske politikere har dog ikke et flertal i deres vælgerbagland bag sig ift. sene aborter, tværtimod.

Det Afrikanske kontinent er et lyspunkt. Kun 4 ud af de 54 lande har en liberal abortlovgivning. I de andre lande er der enten totalforbud eller meget begrænset adgang.

Det var en stor oplevelse at møde stifteren af og præsidenten for ”Culture of Life Africa”, Obianuju Ekeocha, i daglig tale Uja, til den årlige generalforsamling i **One of Us** i Bruxelles for nylig, hvor hun holdt et meget tankevækkende foredrag om, hvad hun betegede som vestlige landes ideologiske ny-kolonisering af Afrika. *’Vi vil gerne yde økonomisk støtte, men det skal være de projekter, vi finder vigtige for kontinentet, og her er ’reproduktive og seksuelle rettigheder’ meget afgørende.’* Og det er jo altså synonymt med bl.a. adgang til fri abort. Uja gør en kæmpestor indsats for at oplyse og rådgive afrikanske parlamentsmedlemmer, afrikanske delegerede og beslutningstagere, så de klædes på til at yde modstand mod denne vestlige, ideologiske tsunami-bølge, der ruller ind over Afrika. Jeg har et håb om, at vi kunne få hende til Danmark, og i en eller anden form lade hende udfordre vore hjemlige politikere, som er sørgeligt med på vognen, når det gælder at sammenkoble økonomisk støtte og de ideologiske krav, der følger med.

Nu vender vi os til den hjemlige andedam og til Retten til Liv set fra sekretariatets stol.

25 års jubilæum

Der er meget at glæde sig over og være taknemmelig for. Vi er en forening i sin bedste alder, 25 år, fuld af ungdommens vovemod og energi, men også nogen vigtige erfaringer rigere.

Vi markerer jubilæet ved dette årsmøde, det første årsmøde efter stiftelsesdagen den 1. oktober. Så egentlig er jubilæumsåret jo 2018, og vi markerede det da også i oktober med til lejligheden udarbejdede videoklip på hjemmesiden og de sociale medier. De er sat sammen til en helhed i anledning af årsmødet og vil blive vist over frokost. Vi havde på samme tid også særlig gang i skriverkorpset og fik bl.a. en større kommentar i KD om Retten til Livs historie og betydning, forfattet af Retten til Livs stifter, Orla Villekjær.

Kampagner – kort

Mange af de ting, som er sket i årets løb, og som jeg har været involveret i, er der andre, der vil fortælle om lidt senere: besøget af Josh Brahm i april sidste år, Red en mere-aktionen i København i juni. Den nye hvervekampagne, som vi håber giver mange nye medlemmer. Og så er der den kampagne, som vi står midt i nu. Den usynlige kampagne, som manden på gaden ikke opdager, men som måske er den vigtigste kampagne, vi nogensinde har lavet. Den, hvor alt kan ske, fordi vi lægger vores afmagt i den almægtige Guds hænder! Han som altid hører vores bøn. 40 Dage for livet kampagnen. Eller bønnekampagnen. Men jeg vil ikke gå formanden for aktionsudvalget, som kommer på senere, i bedene, og sige mere om det her. Jeg har dog lige lyst til at nævne, hvilken velsignelse det var at opleve de mange ekstra bestillinger, som løb ind: 1 stk., 5 stk. (’til min bibelgruppe’) 50 stk., ja, helt op til 200 stk. - til menigheden. Og jeg var nødt til hele to gange at genbestille en ekstra portion à 700 stk. (foruden de 500 ekstra, vi havde i udgangspunktet).

Materialer – skoleelever

Jeg får også jævnlige bestillinger af vores øvrige materialer. Nogen kommer fra skoleelever, som arbejder med abortproblemetikken. Og apropos: dem vælter det stadig ind med henvendelser fra. 42 i januar talte jeg det op til, på trods af at den første uge gik fra til juleferie. Det var så også en af de rigtig gode måneder. Men eleverne er der stadig, 6 i den forgangne uge. *”Du skal have tusind tak for hjælpen og dine svar, der er yderst brugbare i forhold til vores projekt!”* Enten er de meget velopdragne... eller også sætter svarene faktisk gang i nogen vigtige refleksioner hos dem og forhåbentlig også hos deres klassekammerater og lærere, når de fremlægger opgaven foran klassen.

Men der er også andre, der bestiller materialer. Jeg tillod mig at spørge en - ung fyr viste det sig - der bestilte 150 klistermærker og 100 Abortlinie-klistermærker og også en hel del af vores studiehæfter, hvad han havde tænkt sig at gøre med det. Hans svar lød: *Jeg har tænkt mig at sætte klistermærker op forskellige steder, samt dele hæfter ud. Jeg vil generelt bare gerne være med til udsende budskabet vedr. den mest basale ret: nemlig retten til at leve.* Et dejligt eksempel til efterfølgelse.

De unge

Vi har i det hele taget en flok dedikerede unge, der brænder for sagen på en meget kompetent måde. Men dem vil I også høre mere til i en selvstændig rapport. Jeg har bare her lyst til at fremhæve deres smittende ihærdighed og dygtighed, *men* også deres udholdenhed! For der er ind imellem lidt ”Tordenskjolds soldater” over det. Det er en stor bøn for os, at mange flere unge må blive *motiveret* for at involvere sig. Der er brug for dem. Bl.a. til de mange politiske ungdomsorganisationer som nu i et par år har sendt bud efter os til at holde et oplæg om vores sag med efterfølgende debat. Jeg har selv været afsted flere gange – super-interessant - men nu er de unge ved at tage over... og det vil Mads fortælle mere om senere. Det er bare *så* godt!

Nyt talerkorps

Det sidste, jeg vil trække frem, er et sprit-nyt tiltag, et taler-korps. I Retten til Liv har vi længe funderet over, hvordan vi når ud til vores kirkelige bagland og får dem ”vækket” mht. abortsagen. Vi oplever nemlig, at abort er blevet et tabu langt ind i kirkelige kredse. Vi spurgte vores repræsentantskab, og et af rådene lød: *”Kirker og foreninger mangler ofte forkyndere til deres møder/arrangementer; hvad med at lave et korps af forkyndere, som er villige til at give 1-2 aftener i det kommende år, hvor de tager ud og taler over et emne, de brænder for, og bagefter fortæller om Retten til Livs arbejde og opfordrer til medlemskab? På den måde bliver der slået to fluer med et smæk: foreningerne får en forkyndelse, samtidig med at Retten til Liv får sit budskab ud.”* Det råd har vi taget til os og har spurgt bredt ud i det kirkelige landskab, de folk vi havde en vis forventning om ville svare ja, og vi har fået en liste med 22 navne på, fra Bornholm til Vendsyssel. Måske kommer der flere til. Men nu er det op til *jer* at sørge for, at disse talere kommer ud med budskabet i jeres lokale netværk. Jeg har printet listen, og den kommer også til at ligge på hjemmesiden, så tag den endelig med og giv den til dem, der er ansvarlig for programudvalget el. – og opfordre dem endelig til at benytte sig af muligheden. Der står ud for den enkelte, hvornår de er klar til at bookes, og også om de har et særligt emne, de kommer med. Det er ikke nødvendigvis kun et abortrelateret emne, de kommer med, men under alle omstændigheder vil der blive givet information om Retten til Liv. Tak til repræsentantskabet for denne gode idé!

Tak

Og tak – her til sidst – til alle jer frivillige, der sidder med i forskellige udvalg, eller som giver en hånd med ad hoc osv. Tak til min gode bestyrelse for jeres opbakning i det daglige og for at udstikke gode retningslinjer. Tak til mine dejlige kolleger, som jeg ganske enkelt ikke kan undvære sparringen med i det daglige. Godt at få dig med på holdet, Marianne, også selvom det indebar et farvel før jul til en anden dygtig kollega, Karina. Jeg har lyst til at sige en særlig tak til dig, Bodil, siden kollega-fællesskabet nu er ved at synge på sidste vers. Hvor har du været god at arbejde sammen med, og tak for din overbærenhed, de gange jeg ikke lige kunne honorere din sans for ordentlighed. Du vil blive savnet - men der er jo fundet en god afløser.

Mit ønske for de næste 25 år er, at forsvaret for de ufødte fortsat må lyde klart og kompromisløst og aldrig forstumme.